

af, at de have kunnet taale Straffen, medens det for dem, der faa Straffen paa Ryggen, nærmest bliver et Spørgsmaal, om de have kunnet staa Smerten og Svien igennem.

Mellem hele den store Mængde Spørgsmaal, der ere rejste her, og som for en stor Del af sig selv falde sammen med, hvad jeg allerede har sagt, skal jeg anføre, at det ærede Medlem for Færøerne (Bærentsen) har spurgt om Kontrollen med Anvendelse af betingede Straffedomme. Selvfølgelig vil der blive anvendt Kontrol, og denne Kontrol ligger allerede deri, at en saadan Dom ligesom enhver anden Dom maa indsendes til Amtmanden til Overvejelse af Spørgsmaalet, om Dommen skal appelleres eller ej, og derigennem vil Kontrollen blive ført; Dommen vil i visse Tilfælde blive indanket for højere Ret, hvor den bliver afgjort enten ved Stadfæstelse eller Forandring.

Det samme ærede Medlem mente ligesom ogsaa et andet æret Medlem, at § 6 i Lovforslaget burde ogsaa og særlig angaa almenfarlige Forbrydere som Brandstiftere, Indbrudstyve og lignende, fordi de Ulykker, som disse kunde afstedkomme, hvis de kom ud, inden Straffen havde virket tilstrækkeligt paa dem, vare nok saa store som de Sædelighedsforbryderne kunde afstedkomme. Jeg er slet ikke enig deri; jeg mener, at vel kunne materielt set disse samfundsfarlige Forbrydere afstedkomme meget betydelig Skade, men ved Sædeligheesforbrydere er det netop det ejendommelige, at den Skade, der afstedkommes, hvis de komme ud i Utide og fortsætte de Geringer, for hvilke de have siddet, er i mange Tilfælde uerstattelig, uoprettelig for den Kvinde, det gaar ud over. Medens jeg derfor mener, at vi kunne forsvare at anvende § 6 over for Sædelighedsforbrydelser, bliver det et meget stort Spørgsmaal, om man vil kunne anvende den over for de Forbrydere, hvis Forbrydelse væsentlig har materielle Følger. — Naar det ærede Medlem endvidere mente, at det var dog forkert, at § 6 hjemler Hensidten paa Livstid, skal jeg minde om, at det er ikke andet, end hvad vi kende i vor gældende Straffelov. Der er efter den ikke det mindste i Vejen for, at den, der har begaaet Voldsforbrydelser, kan under skærpene Omstændigheder idømmes Straf paa Livstid. Det er altsaa i og for sig ikke noget nyt, det er kun det gamle paa en anden Maade.

Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Matzen) spurgte, hvorfor man ikke

skulde vente til en almindelig Revision af Straffeloven, har jeg allerede udtalt min Imødegaelse deraf. Og hvad særlig det Spørgsmaal angaar, som ogsaa har været fremme i denne Forhandling, hvornaar en almindelig Revision af Straffeloven kan ventes, forekommer det mig, at det rette Tidspunkt til at skride til Forberedelsen dertil er, naar dette Forslag en Gang er blevet vedtaget og ophøjet til Lov. Saa vil efter min Opfattelse det rette Tidspunkt være kommet, saa vil man kunne begynde med de Dele af Straffeloven, som slet ikke eller i mindste Grad berøres af dette Forslag, og efterhaanden som Arbejdet skrider videre, gaar ogsaa Tiden for dette Lovforslags Virkekraft, og saa vil man kunne tage fat paa de Dele af Revisionen, som særlig berøres af Bestemmelserne i dette Lovforslag. Derfor er det min Opfattelse, at dette Lovforslag saa langt fra at forhale en Revision af Straffeloven tværtimod skulde fremskynde en saadan.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds gjorde gældende som en almindelig Indvending mod Lovforslaget, at vi have ingen Statistik for Vold mod sagesløs Person. Det have vi ganske vist ikke, men det er ogsaa naturligt, fordi det kun i Løbet af kort Tid har været af Interesse for de paagældende Sagers Bedømmelse at undersøge, hvorvidt den overfaldne er sagesløs eller ikke. Det, at man ikke har Statistik, er dog ikke nogen Grund til ikke at skride til stærkere Midler, da vi alle sammen i Ny og Næ høre om, hvorledes en sagesløs Person bliver overfalden. Skulde man vente paa Statistik, vilde man overhovedet saa at sige aldrig kunne komme videre. Den Gang, den nu gældende Bøllelov var under Behandling paa Rigsdagen, blev den mødt meget kraftigt med den Indvending, at der ikke forelaa nogen Statistik. Ikke desto mindre blev den den Gang vedtagen, og jeg tror, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds stemte for den. Nu kommer det ærede Medlem og vil ikke have dette Lovforslag vedtaget, fordi der ikke foreligger nogen Statistik paa dette særlige Omraade. I Mellemtiden har man faaet en Statistik over almindelige Voldsforbrydelser, og den viser i Virkeligheden, at Voldsforbrydelser i Almindelighed ere tiltagne i Aarenes Løb i saa overordentlig høj Grad, at det næsten er forbavsende. Og man kan være sikker paa, at naar Voldsforbrydelser i Almindelighed ere tiltagne, ere ogsaa Voldsforbrydelser mod sagesløs Person tiltagne, enten i